

Úryvek z knihy *Můj flirt s politikou aneb Příručka pro ministryně*, kterou v roce 2010 vydalo nakladatelství Mladá fronta.

„Nepřítele se neboj. Potopí tě spojenci.“ Arthur Bloch

14. Homo politicus aneb Nejsme všichni ze stejného těsta

V politice se pohybují politici. Jsou to lidé, kteří vypadají na první pohled jako my ostatní – mají dvě nohy a dvě ruce, někteří snad i srdce, žaludek, nervy a běžné starosti – o prospěch dětí nebo tlak rodičů.

„Minulý rok se naše strana nacházela na kraji hluboké propasti. Naštěstí jsme od té doby učinili velký krok dopředu.“

Politiky lze dělit podle následujících kritérií na:

- a) **muže a ženy**, přičemž v politice na rozdíl od normálního života jsou muži těmi ukecanějšími a méně realistickými.
- b) **heterosexuální a homosexuální**, přičemž posledně zmínění jsou v politice zastoupeni mnohem víc než jen čtyřprocentně a z těchto dvou skupin jsou těmi lépe upravenými, slušněji se chovajícími a výborně komunikujícími jedinci. Jejich vytříbený vkus pro správnou volbu manžetových knoflíčků či doporučení správné barvy odpoledního obleku oceníte velmi brzy.
- c) **podvedené a podvádějící**, přičemž oproti předchozím dvěma dělením obě kategorie nejsou bez přestupů
- d) **pravicové a levicové**, i když toto dělení je jen terminologické a nikoli obsahové ani trvalé
- e) **začátečníky** (*tvrdící, že je třeba do politiky dostat novou, mladou krev*), **pokročilce** (*upřednostňující rozumné vybalancování schopností i zkušeností*) a **vysloužilce** (*hovořící o zásluhách a kvalitním materiálním zabezpečení ve stáří*).
- f) **mediální oblíbence** (*závislé na žebříčcích popularity, sledující on line monitor tisku a měřící stupeň své oblíby počtem novinových sloupců*), **neviditelné cestující** (*vyvíjející svou službu vlasti veřejností nepoznání a médiu ignorování*) a **mediální štvance** (*oblíbené fackovací panáky, jimž je radost přišít na vrub kdekerou korupční či jinou kauzu*)

Není méně nestálé povolání, než je politik, protože bez práce, vlivu a vyloučen ze strany můžete být mnohem dříve, než absentérovi uplyne výpovědní lhůta. Nejistota, stres a neustálý tlak i veřejná sledovanost každého kroku činí z politika lovnou zvěř a ovlivňuje jeho lidskost, kterou před vstupem do politiky téměř každý měl a kterou si jen nemnohý dokáže udržet až do svého návratu zpět na zem. Nelze se tedy divit drobným charakterovým nedostatkům (*nenážranost, pýcha, korupce, bezpáteřnost apod.*) těch, kteří tlak nevydrží a vydají se za temnou stranou zla.

V lepším případě politici jen nedodrží, co dříve slíbili a na co vás nalákali:

"Pane králi, splnil jsem svůj slib. Nesu v pytli tři dračí hlavy."

"Děkuji princi, i já plním slovo své. Ruku a srdce princezny naleznete v tomto pytli!"

Po seznámení s politiky je možno formulovat tyto závěry:

1. **Kdo má moc, určuje pravidla.**
2. **Síla vaší pozice není ve vás, ale v tom, kdo stojí za vámi.**
3. **Na každou nabídku řekněte NE. Teprve potom začněte vyjednávat.**

„Dosáhli jsme kompromisu. Dostaneme přidáno...více práce!”

Při jednání s politiky je důležité osvojit si správné oslovení. V běžném životě vystačíte se slušným „pane Nováku“ či „slečno Růžičková“. V politice je třeba vždy oslovovat nejvyšším titulem, kterého kdy v minulosti oslovovaná osoba dosáhla. Byl-li někdo byt' i jen devět dní ministrem, na věky je třeba jej oslovovat „pane ministře“. Je-li současně vicepremiérem, pak není dostačující říci mu jen „pane ministře“. Nestačí někomu říci „řediteli“, je-li to vrchní ředitel, ani „šéfe“, jde-li o šéfa sekčního. Některé funkce a pozice jsou doživotní a koloběh funkcí skončí až tehdy, až všichni politici postupně vystřídají všechny funkce. Koneckonců i vyslovení nedůvěry vládě je jen způsobem, jak tohoto cíle dosáhnout rychleji. Pokud si nevíte rady, vězte, že nikoho neurazíte, pokud jej oslovíte slovy: „pane prezidente“.

Buďte obezřetní, s kým se přátelíte. Nikdy nemůžete vědět, zda není váš hovor odposloucháván, nahráván druhou stranou, vašimi stranickými kolegy, manželem, tajnými službami či zahraničními rozvědkami a zda důvodem odposlouchávání je obava o osud našeho státu, temné spády vašeho spolustolovníka, žárlivost nebo pouhá zvědavost. Nelze vyloučit ani omyl či nedopatření. V každém případě časem se z nepřátel mohou stát spojenci a naopak – i po letech váš přítel může nápad, který jste dostala pod vlivem milostného aktu či tří cigaret marjánky, sepsat do úředního záznamu a ohlásit na nejvyšší místa.

„Paní ministryně, na co jste myslela, když jste lezla té soše na hlavu – o půlnoci a nahá?”

Doporučuji ani v této situaci neztrácet humor. Už byste jej nemuseli najít.

Politici ovšem nemají lehký život. Chcete-li s nimi žít, musíte jim rozumět a chápat je. Možná jste přesvědčeni, že váš vlastní život je krutý, že vám v továrně na líčidla hrozí výpověď, neboť nově přijatý zákon pod praporem rovnoprávnosti zakázal dívkám malování. Možná vaše dítě propadá z háčkování a otec opouští vaši matku pod průhlednou záminkou, že jde za milenkou, aby mohl s kamarády sledovat Rákosníčka. Vaše každodenní starosti jsou samozřejmě jiné než problémy politiků. Přesto i oni jsou lidé jako vy. Také oni mají svá malá trápení, své bolesti a v noci se budí propocením strachy. Základní postuláty jejich života totiž vypadají takto:

- **Politik neví, co je to budoucnost. Vidí maximálně dva dny dopředu. Schůzky potvrzuje až v den jejich konání – co kdyby se musel zúčastnit stávkou či vyjadřoval nedůvěru vládě.**
- **Politikovu rodinu tvoří jeho politický poradce, mediální poradce a osobní ochránce. Nevidí vyrůstat děti a manželku zná lépe jeho sekretářka. V kalendáři má namísto narozenin dětí vyznačeny významné státní svátky a dárky nosí jen politikům výše postaveným.**
- **Politik nezažívá příjemné chvíle s knihou. Umí-li číst, zajímají jej jen denní monitory a sestřihy zpráv s jeho jménem. Když o něm ve zprávách není zmínka, je trdomyslný a pláče. Když se o něm média zmiňují, je rozčilený a chystá**

v lepším případě pomstu a v horším tiskovou opravu.

- **Politik nemá skutečná přání. Přeje si pouze znovuzvolení a zůstat ve funkci nebo získat funkci vyšší.**
- **Politik nemá chvíli klidu. Období boje proti jiným střídá období napjatého ticha, kdy se politik strachuje, co na něj ostatní vytáhnou.**
- **Politik nemá přátele, jen politické soupeřníky, z nichž se časem stávají rivalové, odpůrci, zrádci, nadřizení a nepřátelé na život a na smrt.**
- **Politik neodpouští. Kapku velkorysosti může projevit jedině v případě, že jeho nepřátelé už jsou mrtví.**

Myslíte-li si, že nemůže být hůř, jste přehnanou optimistkou. Vždy může. Spadnete-li až na dno a doufáte, že níž už to nejde, pak vězte, že i z podlahy se dá spadnout níž. Následující kapitola totiž pojednává o médiích.